

T a l m a n s k o n f e r e n s e n s   f ö r s l a g  
angående särskilda lagförslag, vilka icke blivit stad-  
fästa.

Av Regeringens till rikslagen överlämnade berättelser om regeringens åtgärder i anledning av riksdagens beslut framgår, att Republikens President beslutit icke stadfästa nedannämnda av riksdagen antagna lagförslag:

1) Lantdagen år 1913 har med anledning av en motion den 18 april 1913 antagit en förordning angående yrkesfullmäktige.

Den 7 november 1919 beslöt Republikens President, på Statsrådets förslag, att lämna ifrågavarande förordning utan stadfästelse, enär åt arbetsavtalskommittén givits i uppdrag att förbereda förslag till lagstiftning angående biläggande av arbetstvister.

(Se Regeringens berättelse till 1920 Rd. s. 16. - Handlingar IV 1920 Rd.).

2) Lantdagen år 1913 har med anledning av en motion den 18 april 1913 antagit en förordning angående arbetsreglementen för näringsrörelse och överlämnat den till Monarken för stadfästelse.

Den 7 november 1919 beslöt Republikens President lämna lagförslaget utan stadfästelse på samma grunder som föregående ärende.

Den 1 juni 1922 har stadfästs lag om arbetsreglementen.

(Se Regeringens berättelse till 1920 Rd. sidd. 16-17 - Handlingar IV 1920 Rd.).

3) Riksdagen år 1920 har med anledning av Regeringens proposition den 14 december 1920 antagit en lag om ändring av 53 och 55 §§ i förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad.

Den 23 december 1920 beslöt Republikens President att icke stadfästa denna lag. Den 2 december 1921 beslöt Republikens President till Riksdagen överlämna ny proposition i ärendet.

I ärendet har utfärdats lag den 20 januari 1922.

(Se Regeringens berättelse till 1921 Rd. sid.9 - Handlingar IV 1921 Rd. samt Berättelse om Regeringens åtgärder under år 1921 sid.2).

4) Riksdagen år 1919 har med anledning av motioner den 24 oktober 1919 antagit en lag, innefattande ändringar i 1 § av förordningen om arbetares olycksfallsförsäkring, given den 18 augusti 1917.

Enär nämnda lagförslag icke blivit stadfäst inom de i 19 § Regeringsformen stadgade tre månader efter det den blivit i avseende å stadfästelse till Republikens President överlämnad, varför lagförslaget måste anses hava förfallit, beslöt Presidenten den 19 mars 1920, att uppgörandet av nytt förslag i den av Riksdagen anvisade riktningen skulle uppdragas åt den kommitté, vilken Statsrådet samma dag tillsatt för granskning av lag-

stiftningen rörande arbetares olycksfallsförsäkring.

(Se Berättelsen till 1921 Rd. sid. 14. - Handlingar IV 1921 Rd.).

5) Riksdagen år 1919 har med anledning av en väckt motion den 24 oktober 1919 antagit en lag, innefattande ändring av 1 mom. 11 § i förordningen av den 2 november 1917 angående arbetslöshetskassor, som äga rätt till bidrag ur allmänna medel.

Den 10 mars 1920 beslöt Republikens President att lämna ifrågavarande lagförslag utan stadfästelse.

I ärendet har lag utfärdats den 8 maj 1920.

(Se Berättelsen till 1921 Rd. sid. 14. - Handlingar IV 1921 Rd.).

6) Riksdagen år 1920 har med anledning av Regeringens proposition den 19 oktober 1920 antagit en lag om ändrad lydelse av 6 § 43 kap. strafflagen.

Den 29 januari 1921 beslöt Republikens President att lämna nämnda lagförslag utan stadfästelse samt uppdrog åt Statsrådet att uppgöra förslag till ny proposition till Riksdagen angående strängare och effektivare bestraffning av fylleri.

Den 31 mars 1921 beslöt Republikens President, att en ny proposition i ärendet skulle överlämnas till Riksdagen.

I ärendet har utfärdats lag den 19 december 1921.

(Se Berättelse om Regeringens åtgärder under år 1921 sid. 1).

7) Riksdagen år 1921 har med anledning av Regeringens proposition den 9 december 1921 antagit en lag om utövande av lösningsrätt vid försäljning av fastighet i landskapet Åland.

Den 11 augusti 1922 beslöt Republikens President, att i Statsrådets protokoll skulle antecknas, att nämnda lagförslag, vilket icke blivit godkänt av Ålands landsting, förfallit, samt uppdrog åt statsrådet att vidtaga härav påkallade åtgärder. Sedan Ålands landsting den 16 september 1922 till Regeringen inkommit med en ny motion i ärendet, beslöt Republikens President den 4 oktober 1922 översända denna motion till Riksdagen.

(Se Berättelse om Regeringens åtgärder under år 1922 sidd. 5-6).

I anseende till vad ovan anförts, föreslår talmanskonferensen,

1) att de under punkterna 2), 3), 5) och 6) omförmälda ärenden på grund av senare inträffad lagstiftningsåtgärd icke vidare måtte föranleda åtgärd från Riksdagens sida;

2) att det under punkt 7) nämnda ärendet, på grund av att Ålands landsting icke givit sitt i 36 § av lagen om självstyrelse för Åland av den 6 maj 1920 förutsatta bifall, icke måtte giva anledning till åtgärd från Riksdagens sida; samt

3) att de under punkterna 1) och 4) angivna ärendena måtte för avgivan-

de av utlåtande remitteras till socialutskottet.

Vidare föreslår talmanskonferensen,

att Riksdagens i första och andra klämmarna omförmälda beslut måtte  
uti skrivelse meddelas Regeringen.

Helsingfors, den 20 november 1923.